

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สองสำนักนี้ฝังใจไม่ลืม

ก่อนจึ่งหัน

นักภวานาต้องเป็นนักพิจารณาการกระทำของตัวเอง ย้อนหน้าย้อนหลังดู
ผลดูเหตุ ไม่เช่นนั้นก้าวไม่ออก นี่จะวางรากฐานให้เข้าใจทุกองค์ สติเป็นสำคัญ การ
ภวานาขาดสติมากน้อยนั้นคือขาดความเพียร ใครขาดสติมากน้อยขาดความเพียรมาก
น้อย สติสำคัญมากทีเดียว สติติดแนบกิเลสจะไม่เกิด มันจะกองเท่าภูเขาเกิดไม่ได้
อำนาจสตินี้ครอบหมด เหมือนฝังครอบน้ำมหาสมุทร ถ้าสติขาดขาดทันที

กิเลสชอบนักใครชอบเปลอสติ ตั้งติดตลอดยิ่งเห็นได้ชัดวันนั้นกิเลสจะไม่เกิด
กิเลสจะเกิดทางสังขารความคิดปรุง สังขารจะเกิดเพราะอวิชชา พอเปลอสติเมื่อไร
สังขารเกิด สติครอบเอาไว้ ปัญญามาเป็นบางกาลๆ เรื่องปัญญาจะค่อยเป็นไปเอง
ไม่ได้กำชับกำชาหนาแน่นเหมือนตั้งสติ สตินี้สำคัญมาก ท่านทั้งหลายมาภวานา เป็น
ยังงั้นหน้าพระพุทธเจ้าเป็นหน้าเช่นไร หรือหน้าอย่างพวกเราท่านๆ นี่หรือ หน้านี้หน้า
พวกขี้เกียจขี้คร้าน หน้าไม่เอาไหน มาเลอะเทอะ

มาในวัดนี้เราดูเอาเรื่อย ๆ หน้าพวกนี้หน้าอย่างนี้แหละ เข้ามาในวัดมาอะไร
ถ่อมมองโน้นมองนี้ เราไม่ได้เหมือนใครนะ อะไรจะเลิศยิ่งกว่าธรรม อย่าเอามาอวด
ธรรมบอกรั้ง ตัดหนีเลย ไม่มีใครอยู่เราจะอยู่องค์เดียว เป็นยังงั้นธรรมะเลิศไหม อะไร
ไม่เป็นทำคือการมาทำลายธรรม เมื่อไม่เข้ามาทำลาย ธรรมอยู่ปรกติไม่เสียหาย แต่นี้
คนเข้ามาทำลายเสียหายได้

ถ้าออกไปนั้นไปเจอกันประตุนั้น เอละ ถ้าเจอกับหลวงตาบัวที่ไร บางทีรถตั้ง
สามคันรถบัสมา เรายืนจังก้าอยู่จั้นเลย นี่พากันมาอะไร ธรรมเลิศขนาดไหน มาเทียบ
กับส้วมถ่านเต็มอยู่ในรถนี้ นี่ละที่จุดแข่งกัน เข้าใจไหม เขาไม่รู้ นี่รู้จะว่าไง ก็มาสอนผู้
ไม่รู้ชิว มาไม่ได้หน้าได้หลัง ไป กลับเดี๋ยวนี้ สถานที่นี้เป็นสถานที่ภวานาเพื่อความสงบ
ใจ ไม่ใช่สถานที่เฟ้นฟ่าน บอกละ มีหน้าข้าบางครั้งบอกรั้งหลวงตาบัว เจ้าอาวาส เอา
หนักนะ

นี่ละการไม่มีความเยอหยิ่งจองทอ กิเลสไม่มีการพองตัว มีแต่ธรรมล้วนๆ เอา
ความจริงออกสอน สอนได้ทุกบททุกบาท ไม่ว่าหนักเบาสอนได้ทั้งนั้น ถ้าติดเขาติด
เราอย่าสอน ไม่ได้นะ ถ้าติดเขาติดเราแล้วสอนไม่ได้ อย่าให้ติด พยายาม ถ้าไม่ติดเขา
ติดเราไปได้หมด เป็นธรรมล้วนๆ ได้เตือนเสมอๆ

เป็นยังไงหน้าพระพุทธเจ้ากับหน้าพวกเราต่างกันยังไงบ้าง มาเชื่อ ๆ ซ่า ๆ เลอะ ๆ เทอะ ๆ กลางวีกกลางวันไม่ขาดวรรคขาดตอน มาแล้วดูไม่ค่อยได้หน้าได้หลังอะไร และไม่ได้หน้าได้หลัง เป็นชั้น ๆ ตอน ๆ ให้สังเกตพิจารณาซิเราเป็นลูกชาวพุทธ เข้ามาวัดควรจะพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ อย่าเอานิสัยเก่าเลอะ ๆ เทอะ ๆ มาใช้มันใช้ไม่ได้ อยู่ในบ้านใช้ไม่ได้ อยู่ที่ไหนใช้ไม่ได้ เข้าสังคมก็ใช้ไม่ได้ ออกมาวัดก็จะมาทำลายวัดอีก ไม่ให้ทำลายวัดนี้เรารักษาอยู่ เพราะฉะนั้นถึงดูกันอยู่เรื่อย ๆ ดูเพื่อความดีความดีเพื่ออรรถเพื่อธรรมจะเป็นอะไรไป

ตั้งแต่เกิดมาใครมาดูเพื่ออรรถเพื่อธรรม มีแต่ดูแล้วกั๊กกั๊กกันเหมือนหมามันได้เรื่องได้ราวอะไร ถ้ามีธรรมรักษาคนจะเป็นคนมีค่ามีราคา ถ้าไม่มีธรรมรักษาเอาสิ่งอื่นมารักษา อย่ามารักษา นั่นคือไฟมาเผาตัวเอง คือมูตรคือคูถเต็มส้วมเต็มถ่านมาโปะเรา เราก็เลยกลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปทั้งคน ๆ มีค่าอะไร ถ้าเอาธรรมประดับแล้วนำดู ๆ สติปัฏฐานเข้าไปนี้เป็นธรรมประดับแล้ว กิริยาอาการเคลื่อนไหวไปมาไม่ค่อยผิตค้อยพลาด คือมีธรรมเคลื่อนไหว สติธรรม ปัญญาธรรม

ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอมาแต่ไหนแต่ไร ดูธรรมบ้างซิ ดูแต่ส้วมแต่ถ่านไปทีไหนดูไม่ได้นะ เลอะเทอะไปหมด มีใครมาสอนท่านทั้งหลายสอนอย่างนี้ ติดเขาติดเราสอนไม่ได้นะ ถ้าว่าให้เขาก็เท่ากับว่าให้เรา อายเขากับอายเราก็อันเดียวกัน สุดท้ายกิเลสเหี้ยมโหดไปเลยไม่มีใครสอนใครได้ เอาธรรมพระพุทธเจ้าสว่างจ้าครอบโลกธาตุ สาดกระจายลงไปนี้ ความสกปรกเลอะเทอะทั้งหลายหายหน้าไปหมด มีแต่ความสะอาดสะอาดอันของธรรม

กิริยาอาการความเคลื่อนไหวไปมาออกด้วยความสะอาดสะอาดอัน เข้าใจไหมละ ให้พากันพิจารณา มาวัดมาวាយอย่ามาเฉย ๆ หรือมาได้ทำบุญให้ท่านท่านนี้ก็พอใจ ๆ กิริยาอาการมารยาทที่ติดกันมาเพื่อความดีจากการทำบุญให้ท่านนี้ยังมีอยู่ ให้พากันรักษาพากันระมัดระวัง เอาละให้พร

ที่โคราชนั้นมีวัดศรัทธารวม วัดศาลวัน เป็นวัดใหญ่มาก วัดศรัทธารวม ท่านอาจารย์มหาปิ่นเป็นเจ้าของวัด วัดศาลวันหลวงปู่สิงห์เป็นเจ้าของวัด พระเถระเยอะ น่าดูเวลาพระท่านออกบิณฑบาต ท่านจัดท่านแจกอาหาร เราเป็นพระหนุ่มน้อยแต่ตามีหุมีมันต้องคิดซิ ดูไปงามตา ความสม่ำเสมอท่านถือเป็นสำคัญมาก จะมีมากมีน้อยไม่สำคัญ สำคัญให้สม่ำเสมอ มีมากมีน้อยให้เสมอกัน เราเป็นพระหนุ่มพระน้อยได้ไปปรับความเสมอภาคกับท่านในสองสำนักนี้ฝังใจไม่ลืมนะ เป็นพระหนุ่มพระน้อยไปดู ได้มากน้อยแจกให้เสมอหมดเลย เสมอ ๆ น่าชม มีมากมีน้อยก็เอะถ้าลงความเสมอภาค

ได้เข้าไหนเป็นธรรมอบอุ้มด้วยกัน ตายใจกันได้ เห็นแก่ได้เห็นแก่กินดูไม่ได้นะ เข้ากัน
ไม่สนิท ถ้างงมีเท่าไรถึงไหนถึงกันให้สม่าเสมอ พอใจ

หลังจ้งหัน

สรุปทองคำน้ำไหลซึมถึงวันที่ ๑๖ เมื่อวานนี้ ทองคำที่หลอมแล้ว ๔๖๒ กิโลกรัม
เท่ากับ ๓๗ แท่งๆ หนึ่งตูเหมือน ๑๒ กิโลกรัม ที่ยังไม่ได้หลอม ๑๐ กิโล ๕๗ บาท ๙๑
สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมเป็นทองคำ ๔๗๓ กิโล ๒๕ บาท ๒๒
สตางค์ ถ้าวรวมกับ ๓๗ กิโลกรัมที่ได้มอบเข้าคลังหลวงไว้ก่อนหน้านี้แล้วเข้าด้วยกันก็
เป็นทองคำน้ำหนัก ๕๑๐ กิโล ๕๗ บาท ๙๑ สตางค์ ก็ได้เยอะอยู่นะ ทองคำที่เข้าคลัง
หลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติเราคราวนี้ได้ ๑๑,๐๐๐ อย่างน้อย ๕๐๐ กิโล สำหรับทองคำ
นะได้ ๑๑,๕๐๕ กิโล ทองคำที่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว

สำหรับดอลลาร์ก็เป็นไปตามที่เรากำหนด เพราะเราเป็นผู้ดำเนินเอง คิดอ่าน
ไตร่ตรองทุกอย่าง บวกลบคูณหารเรียบร้อยแล้วก็ประกาศออกมา สำหรับดอลลาร์ก็จะ
ได้เท่านั้นแหละ คิดว่าจะไม่ได้เพิ่มเข้าไปอีกเข้าคลังหลวง ได้ ๑๐,๒๐๐,๐๐๐ กว่า อันนี้
เข้าแล้ว สำหรับเงินไทยไม่ได้เข้า ซื่อเป็นกองใหญ่เข้าทีเดียวหนเดียว สองพันล้าน เงิน
ไทยทั้งหมดสองพันล้านบาท ซื่อทองคำเข้าสู่คลังหลวงหนเดียวเท่านั้น ไม่ได้เข้าอีก
แหละ จากนั้นเงินไทยกับดอลลาร์ก็เลยวิ่งไปตามกันทั่วประเทศไทยออกช่วยโลก

สำหรับทองคำนั้นร้อยทั้งร้อยไม่มีรั่วไหลแตกซึมไปไหนได้เลยตลอดมา ได้
๑๑,๕๐๐ กิโลกว่า ก็นับว่าได้มากอยู่ ที่ได้มากนี้ก็เพราะศรัทธาของพี่น้องทั้งหลายมี
ความรักสงวนในชาติของตน เพื่อความแน่นหนามั่นคงในชาติของตนต่างทำนต่าง
เสียสละมา คนนั้นเท่านั้นคนนี้เท่านั้นรวมกัน อย่างปัจจุบันนี้ก็ได้แล้วถึง ๑๑,๕๑๐ กิโล
แล้ว สำหรับดอลลาร์ก็ ๑๐,๒๐๐,๐๐๐ กว่า อันนี้คงจะไม่คืบหน้าไปไหนละ ส่วน
ทองคำหวังอยู่ เพราะเรายังเปิดทางให้เป็นน้ำไหลซึมกับพี่น้องทั้งหลาย เนื่องจากเรา
ห่วงชาติไทยของเราที่มีทองคำน้อยมาก

อันนี้ท่านผู้เป็นหัวหน้าคลังหลวงนั้นละท่านคงเห็นเหตุการณ์ต่างๆ เรียบร้อย
แล้ว ตอนที่เราไปมอบทองคำและดอลลาร์ที่ธนาคารชาติ วันแรกเลยไป ไปมอบครั้ง
แรกด้วย ประธานธนาคารชาติหรือหัวหน้าธนาคารชาติมานิมนต์เราเข้าไปโดยเฉพาะ
นิมนต์เราเข้าไปดูกองทองคำอยู่ในห้องๆ นิมนต์เราไปเราก็ทราบความหมายทันที
เพราะกองทองคำพะเนินเทินทึกที่เราามอบ ท่านก็หวังอันนี้ละที่จะเพิ่มคลังหลวง มา
นิมนต์เราเข้าไป พอเข้าไปนั้นท่านบอกว่า ผู้ที่จะมาเห็นทองคำในคลังหลวงมีสองท่าน
ด้วยกัน ท่านใดบ้างว่าซิ คือสมเด็จพระเทพฯ หนึ่ง แล้วก็หลวงตานี้ นอกนั้นไม่เห็น

เราก็ไปดูจริง ๆ เพราะทราบความมุ่งหมายของหัวหน้า ก็เราเป็นต้นเหตุที่เอาทองคำมากองพะเนินนี้ กำลังจะมอบเข้าคลังหลวง พอเห็นเราเข้าไปดูคลังหลวงก็กระเทือนถึงทองคำที่ยังไม่ได้ ต้องเห็นความบกพร่องของคลังหลวงของเราในทองคำทั้งหลายจนได้ เขาต้องคิดแหละ เพราะเราไปดู ดูทุกแง่มุม เสร็จแล้วออกไปถามกัน โดยเฉพาะถึงทองคำที่ฝากไว้ประเทศนั้น ๆ เพื่อเป็นข้อยืนยันหรือเป็นเครื่องประกันชาติไทยของเราทั้งชาติต้องมีการซื้อขายติดหนี้ติดสินกัน แล้วต้องมีทองคำเป็นเครื่องยืนยันหรือประกันตัวไว้ เราถามก็ถูกตามนั้นหมดเลย

แล้วย้อนมาถามถึงทองคำในคลังหลวงของเรา มีน้อยมากนะ นี่ละสะเทือนใจมาก เพราะฉะนั้นจึงไม่หยุด การขอรบกวณทองคำจากพี่น้องทั้งหลายไม่หยุด เดียวนี้เป็นประเภทน้ำไหลซึมอยู่นะ ยังไม่จุใจกับทองคำที่มีอยู่ในคลังหลวงกับคนทั้งประเทศนี้เป็นยังไง เข้ากันไม่ได้ถ้าธรรมดา เพราะทองคำในคลังหลวงมีน้อยมาก แต่คนทั้งประเทศตั้ง ๖๒-๖๓ ล้านแล้ว มีทองคำในคลังหลวงไม่มากนัก เราจึงได้รับกวณบรรดาพี่น้องทั้งหลายเพื่อให้พอดูได้บ้าง ให้มันเต็มจริง ๆ ก็คือให้สมดุลกัน แต่นี่ไม่ถึงขนาดนั้นก็ตาม ก็ให้พอดูได้บ้างกับทองคำที่มีอยู่ในคลังหลวงกับคน ๖๓ ล้านคน ให้พอเข้ากันได้บ้าง อย่างนั้นละเรื่องราวมัน

การช่วยชาติคราวนี้ก็รู้สึกว่าได้สมบัติที่สำคัญ ๆ เข้าชาติไม่น้อย เช่นอย่างทองคำก็เป็นหมื่น ๑๑,๕๑๐ กิโล ของเล่นเมื่อไร สำหรับดอลลาร์ได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ที่เข้าคลังหลวงแล้ว ต่อจากนั้นจะไม่ได้เข้า มันก็ขึ้นอยู่กับเรา อะไรจะเข้ามากน้อยมันจะเอนเอียงไปไหนก็เราเป็นผู้ชี้ไป จะเข้าคลังหลวงเท่าไรเข้า จะออกคลังหลวงไปเพื่อประโยชน์อะไร ก็เราเป็นคนสั่งเอง แต่นี่ค่อนข้างแน่ใจว่าจะไม่ได้ดอลลาร์เข้าคลังหลวงอีกแล้ว

เพราะความจำเป็นของเงินไทยที่จะช่วยชาติไทยของเรานี้จำเป็นมาก ดอลลาร์นั้นก็จะมีหมื่นมาช่วยเงินไทยต่อไปเรื่อย ๆ เดียวนี้จะไม่เข้าละ ถึงเอาดอลลาร์มาช่วยมันก็ยังไม่ทันกับเหตุการณ์ ผู้ที่มาขอความช่วยเหลือไม่ทราบที่แห่ง สร้างตึก ๆ ขึ้น วรราชการก็มี ส่วนมากเป็นโรงพยาบาล โรงพยาบาลนี้มากที่สุดทั่วประเทศไทย เป็นแต่เพียงว่ามากกับน้อย ทั่วประเทศไทย คือมีทุกภาค โรงพยาบาลที่จะช่วยเหลือจากเงินพี่น้องทั้งหลายที่บริจาค โรงพยาบาลนั้นโรงพยาบาลนี้ทั่วไปหมดทุกภาคเลย

(หลวงตาครับ เร็ว ๆ นี้ทางธนาคารแห่งประเทศไทยเขาแถลงว่า เนื่องจากเรามีทองคำเป็นเงินทุนสำรองมาก ต่างประเทศมาลงทุนในไทยตลอดเพราะเขามั่นใจ) นั่นแล้วเห็นไหมละ นี่ละที่เราช่วยชาติไทยของเรา สุดท้ายเขาก็มาลงทุน เขาก็ได้อาศัยนี้แหละ ถ้าไม่มีนี่เขาก็ไม่มา ผลรายได้ทั้งเขาทั้งเราก็ไม่ได้

(แม่บังอร ชลบุรี เอาต้นไม้มาถวายหลวงตาอีกแล้วครับ มีทั้งหมด ๖๘๑ ต้น เป็นต้นขนุน ต้นพุทรา ต้นลองกอง ละมุด และก็ผลไม้อื่นๆ รวมแล้ว ๖๘๑ ต้น ถวายหลวงตาครับ) นี่ละเอามาคราวที่แล้วๆ มานี้ก็เยอะ ใส่รถบรรทุก ๑๐ ลีบล้อๆ มาเราก็แยกออกไปปลูก แล้วก็บอกประชาชนด้วย เราไม่หึงไม่หวง ที่เขาเอามาให้เพื่อเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมนั้นแหละ ใครจะเอาไปปลูกตามบ้านตามเรือนก็ได้เราบอกแล้ว ของที่เอามาทั้งหมดนี้ เอาๆ แยกไปได้เลยไปปลูกได้ นี่ก็คือคุณแม่บังอร โยมแม่ของพระพฤกษ์นั้นแหละ นี่เศรษฐีเมืองชล พุดให้ชัดๆ อย่างนี้ เศรษฐีเมืองชลเอาต้นไม้มาปลูกนี้หลายเที่ยวแล้ว เที่ยวหนึ่งเป็นหลายๆ คันรถ นี่เวลานี้กำลังเอามา

ท่านพฤกษ์ก็ถูกโจมตี พอตีโจมตีมาถึงเรา เราก็เป็นอาจารย์ของพระพฤกษ์ จังหวัดชลบุรี ก็ประกาศบ้าง เอ้อ หลวงตาทราบแล้วนะพฤกษ์ เขามาโจมตีให้เขาโจมตีไปเถอะ ปากอมขี้มันจะเอาทองคำทั้งแท่งมาอมไม่ได้แหละ มันต้องอมขี้ไปก่อน เขาโจมตีอย่างนั้นอย่าไปสนใจ หลวงตาบ้วนยืนยืนรับรองในความบริสุทธิ์ของท่านที่ทำมาต่อส่วนรวม เพราะทำมาจริง ๆ ตระกูลนี้เราพูดว่าตระกูลเศรษฐีสกุลหนึ่งในจังหวัดชลของน้อยเมื่อไร แล้วก็ถูกเขาโจมตี เขาว่าท่านไปเอาเงินมาจากวัดเขาเขียวที่ท่านเป็นเจ้าของอาวาสพักอยู่วัดนั้น มาสร้างรีสอร์ท

ที่นี้เราก็ไปเห็นทั้งสอง เขาเขียวเราก็ขึ้นไปดู ที่ท่านพักภาวนาเหมาะสมมาก ไปหาขี้เมืองไทยเราไปหาที่เหมาะสมอย่างเขาเขียวท่านพฤกษ์พักอยู่ที่นี่ แล้วยังมาถูกโจมตี แล้วจะไล่ให้ไปอยู่ที่ไหน ให้พระไปอยู่ในส้วมในถานอย่างนั้นหรือ เขาผู้ที่โจมตีเขาไม่เห็นไปอยู่ในส้วมในถาน พระก็ไม่ใช้มูลตรัสรู้จะไปอยู่ในส้วมในถานได้ไง นี่เขาก็โจมตีท่านพฤกษ์.อย่าเดือดร้อนท่านพฤกษ์.เราบอกตรงๆ เลย สั่งไปเลย เราอ่านดูจดหมายเราบอกเราทราบแล้ว เราเขียน ๒-๓ ตัวส่งกลับไป เอาๆ ให้ทำไปที่ทำนี้ถูกต้องแล้ว พวกนี้พวกปากอมขี้อย่าไปสนใจกับมัน ถ้าเอาพวกนี้เป็นประมาณเมืองไทยเป็นบุตรเป็นคูเป็นส้วมเป็นถานไปหมด เราบอกนี่ ถ้าเอาท่านเป็นประมาณที่ท่านทำอยู่ที่นี่เมืองไทยจะเจริญ ทั้งทางธรรมทางโลกนั้นแหละเราบอกไปเลย

หลังจากนั้นท่านก็มา.เราเขียนจดหมายไปทราบแล้ว เอาอย่างนั้นละ นี่ละที่ส่งต้นไม้มาเวลานี้ ท่านพฤกษ์ ส่งต้นไม้มาจากเมืองชลของง่ายเมื่อไร เป็นเงินสักกี่แสนกี่ล้านบาท ขนต้นไม้มา เอามาให้เราก็ให้เป็นประโยชน์สาธารณะ เอาแจก ใครจะเอาไปปลูกที่ไหนให้ไปปลูก เป็นสาธารณประโยชน์ ผู้ส่งมาก็เพื่อเป็นสาธารณประโยชน์ เอาไปเลย ตามไร้ตามสวนแจกไป เมื่อเข้าก็มาถึงแล้ว.พ่อแม่ มีลูกสองคนหรือสามคน (๓ คนครับ ลูกชายทั้งหมด) ผู้ชายทั้งหมด ท่านพฤกษ์นี้บวชเป็นพระ พี่ชายคนหนึ่งเป็นดอกเตอร์

นี่เป็นตระกูลมั่งคั่ง ท่านสมบุรณ์ทั้งสมบัติเงินทอง สมบุรณ์ทั้งอรรถทั้งธรรม สมบุรณ์บุญกุศลด้วย นี่ละที่ส่งของมา แล้วถูกเขาโจมตีว่าไปโกงเงินมาจากวัดเขาเขียว มาสร้างรีสอร์ท แล้วที่รีสอร์ทเราก็ไปดู ไปดูไปนอนที่นั่นด้วย เขานิมนต์ไปพัก ไปหาที่จะต้องตีที่ตรงไหนมันไม่มี มันก็หาเรื่องเขียนเอาจนได้ พอตีเราไปอ่านเราก็บอกเลย อย่าไปสนใจกับมันปากอมขี้เราว่า เอ้า ปากอมธรรมอมไปทำไป ปากอมธรรมเป็นธรรม ทั้งนั้น ปากอมขี้เป็นขี้ตลอดไปเราว่านี่ นี่ก็ทางเขาเขียวอยู่ข้างบน มีกุฏิ ๓-๔ หลัง เหมาะมาก ไปหาที่ไหนได้ในประเทศไทย ชื่อนี้เลย ว่าเขาเขียวเป็นอันดับหนึ่ง สำหรับพระที่ปฏิบัติบำเพ็ญกรรมฐาน เราไปดูแล้วเหมาะสมเหลือเกิน ท่านก็ไปอยู่ที่นั่น แล้วก็ มีสมบัติเงินทองอะไรพอที่ท่านจะไปโกงเอามาสร้างรีสอร์ท

ผู้พูดมันหลับตาพูด มันคนเมืองไหนพูดไม่ทราบนะ คิดว่าไม่ใช่คนเมืองชลพูด คือเมืองชลเขาไม่ใช่คนตาบอด เขาคนตาดีทั้งนั้น อาจเป็นเมืองอื่น หรืออยู่ๆหาเมืองไม่ได้ มันจะมาโดนเอาเมืองอุดรเมืองตาบอดหรือ ตามันบอดมันหาเรื่องใส่ท่านพฤกษ์ อย่างนี้มันก็อาจเป็นได้ เราไม่แน่นะ แต่เมืองชลเราเชื่อไม่ใช่คนตาบอด มีแต่คนตาดีทั้งนั้น เขาไม่ได้ว่าอย่างนี้ ถ้าเป็นมันก็เป็นอย่างลูกศิษย์หลงตาบวมเต็มอยู่ที่ศาลานี้ละ คนอุดรนี่ไม่เป็นการ หาเรื่องว่าไปโกงเอาเงินมาสร้างรีสอร์ท

ปานี่เหมาะสมมาก เราขึ้นไปเราก็ชมทันทีเลย เอ้า พูดเป็นธรรมต้องพูดอย่างนั้นซิ พูดเคลื่อนคลาดได้หรือ พอขึ้นไปตระเวนไปดูหมดเลย เหมาะสมมากท่านไปอยู่ที่นี่ มีพระ ๓-๔ องค์ นั่นเหมาะอีกด้วย ตระเวนดูไม่ได้ไปไกลละเพราะมีเวลาน้อย ไปตระเวนดูแถวนี้เหมาะ เอ้อ เหมาะเหลือเกิน มีสัตว์อะไรๆ บ้างละเขามาเที่ยว ก็เห็นรอยสัตว์เต็มอยู่ข้างกุฏิ คือสัตว์กับคนเป็นเพื่อนกัน อย่างนี้ละคนไม่เบียดเบียนคนมีธรรม

สัตว์ก็เต็มรอยมันเต็ม พวกรอยหมู รอยแก้งรอยอะไรสัตว์ใหญ่ๆ มีพวกเสือ พวกหมีพวกอะไรมันมา เขาไม่เห็นทำไมคน มาอยู่ข้างกุฏินะ ไปเห็นรอยมันเองนี่ เขาไม่สนใจกับคน เขาก็อยู่กับคนนี่แหละว่างั้น พระท่านก็อยู่ข้างบน กุฏิอยู่ที่นี่เขาก็มาเที่ยวจุ่นจ้าน พวกสัตว์ป่าเต็ม อย่างนั้นแหละ ที่ท่านอยู่ก็เหมาะ แล้วจะมีสมบัติเงินทองอะไร พอจะโกงมาสร้างรีสอร์ทรีเสด ให้ปากอมขี้มันได้โจมตี ฟันก็ฟันใส่หน้ามันนั่นแหละ ปากอยู่กับมัน ฟันออกไปก็ถูกหน้ามัน เข้าใจไหม นี่ละพวกปากอมขี้ อย่าฟันมากนะ เต็มหน้าจะเป็นส้วมเป็นถ่านไป

จดหมายมา เราอ่านดู พอเราอ่านเราทราบแล้วเราตอบรับกลับคืนไปให้ท่าน พฤกษ์ เอาอ่านออกทางวิทยุเลยก็ได้เราบอก เราก็พูดแล้วนี่ คนดีเราต้องเสริมสิ คนอย่างสกุลท่านพฤกษ์หาได้ที่ไหนวะ ใจบุญใจกุศลทุกอย่าง นักเสียสละที่เตี้ยนะไม่ใช่

ธรรมดา ยังจะไปหาว่าท่านเอาเงินทองเขาเขี้ยวมาสร้างรีสอร์ท เงินทองที่ไหนมันจะมี มีแต่ต้นไม้ ไปดูเราก็เห็นอีกด้วย แน่ะ เรายืนยันเอง จะมีเงินสักบาทสักสตางค์ที่ไหน ก็มีแต่พวกหมิวพวกสัตว์พวกเสือกพวกแก๊งพวกกวางเต็มแฉนั้นอาศัยพระ อย่างนั้นละ แล้วเขาก็กำชับกำชา เขาห้ามไม่ให้คนขึ้นไปรบกวนสัตว์ด้วย สัตว์กับพระก็อยู่ด้วยกันสบายก็อย่างนั้นละ ท่านไปอยู่นั้นสัตว์ก็ได้อาศัยสบาย ท่านไม่ได้หวังอะไรกับอะไรละดูอาการของท่าน

สกุลเศรษฐีนั้น ลูกชายออกมาบวช พี่ชายเป็นดอกเตอร์คนหนึ่ง คนหนึ่งเป็นอะไร ก็มีลูก ๓ คน แม่ชื่อบังอร นี่ละศรัทธาใหญ่ อยู่เมืองชลนี้คนหนึ่งนับได้เลยกระจายออกมาเต็มวัดเรานี้มีอะไร ต้นไม้ก็รทมานี้ เมื่อเช้านี้ก็มาแล้วนี่ จะให้มาปลูกเราก็เปิดโอกาสให้เอาไปปลูก เพราะต้นไม้แบบนี้ไม่มีทางภาคเรา เนื้อที่มันจะเข้ากันได้อยู่เราวางนี้ ให้เอาไปปลูก ทางนั้นละเอามา นี่ท่านทำประโยชน์ได้มากขนาดไหน ท่านมานี้ท่านเพิ่งกลับไป มาท่านก็ขึ้นเครื่องบินปุบมา แน่ะ เศรษฐีว่าไง ขึ้นเครื่องบินปุบ ลงเครื่องบินปุบเข้านี้ปุบ พอออกจากนี้ปุบขึ้นเครื่องบินกลับปุบเลย นั้น ท่านกลับไปเมื่อ ๒-๓ วันนี่ นี่เศรษฐีละ เศรษฐีเงินเศรษฐีธรรมอยู่ในนั้นอยู่ด้วยกัน เศรษฐีเงินก็พอเป็นพอไปไม่อดอยากขาดแคลน เศรษฐีธรรมก็บุญกุศลเต็มหัวใจ ไปไหนไปเถอะถ้าลงนี้เต็มหัวใจแล้วไม่บกพร่องคนเรา

ให้ทำความรอบคอบแก่ตน อย่ามีแต่กินแต่รีดแต่ไถแต่คดแต่โกงอย่างเศรษฐีสัวมเศรษฐีถาน มันโหดเข้าไปในสัวม เตี้ยนี้ลากมันออกมาแล้วทำมันขาดแล้วตัวมันยังไม่ออก ไล่มันเข้าสัวม ไล่มันขึ้นเป็นรัฐบาลให้ช่วยชาติบ้านเมืองเรา มันเข้าไปโกงเอาเหมือนไล่หมาเข้าถาน เข้าไปแล้วลากออก ทำมันขาดหางมันขาดมันไม่ยอมออก ตัวของมันเตี้ยนี้ยังไม่ออก มันมีขาหรือเปล่ามีเท้าหรือเปล่าหมาเหล่านั้น ถูกลากออกจนทำขาดมันก็ไม่ยอมออก นี่ละปล่อยหมาเข้าถานเข้าใจไหม พวกซีโลกเป็นอย่างนั้นละ

ท่านทั้งหลายฟัง นี่ละภาษาธรรม จะไม่มีคำว่ากลัวว่ากลัวกับสิ่งใด เราเอาความจริงออกมาพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้ได้ยินได้ฟังทั่วหน้ากัน พวกที่เลวเลวอย่างนี้แหละ ทำความเดือดร้อนให้แก่โลก จะให้มายกชาติไทยของเราขึ้น มันกลับมาเหยียบชาติไทยให้จมมีย่างเธอ คนทั้งประเทศเขาไม่ประสงค์แม้หัวใจเดียวเขาก็ไม่มี มีแต่หัวใจมันที่พวกปล่อยหมาเข้าถานนี้เท่านั้น เข้าแล้วไม่ออก ลากทำจนทำขาด ตัวมันร้องแฉก ๆ มันยังกินไม่อิ่ม ทำขาดขาดไปเถอะ ท้องยังไม่เต็มมันยังไม่ออก

นี่เป็นภาษาของธรรมเอง เรานำจากธรรมมาพูด ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามผู้หนึ่งผู้ใดเลย แต่พูดตามธรรมตรงแนว ๆ ไม่ได้ไปหาดูถูกเหยียดหยามยกโทษคนนั้นคนนี้ด้วยความไม่เป็นธรรม ไม่เอาอย่างนั้น ถ้าเป็นธรรมขาดสะบั้นไปเลย ตรงแนว ๆ ละพูด

ให้เป็นธรรม พุดอย่างนี้ก็ยื่นเข้ามาที่นี่ เอ้า ย่นเข้ามาวัดป่าบ้านตาด ใครจะเกินกระทิงแดงเราวะ ว่าให้มันชัดเจนอย่างนี้ ที่ไหนก็พูดไปหมดแล้ว ที่เราเหยียบเรานั้นนอนอยู่นี้ มากี่ปีแล้วใครเป็นคนสร้างขึ้นมา นี่กระทิงแดง เห็นไหมเนื้อที่ ๓๐๐ ไร่ ชื่อที่เขาเท่าไร เอาดินมาถมเต็มไปหมด ก่อกำแพงมากน้อยเพียงไร นี่เห็นไหมกระทิงแดง คุณเฉลียว กับคุณภาวณา พร้อมทั้งลูก ๆ หลาน ๆ ครอบครัวยกทัพมาใส่ที่นี่ ศาลาเห็นอยู่นั้นใครสร้าง

การสร้างศาลานี้ก็มาบอกชัด ๆ เลย คราวนี้เป็นก็เป็นตายก็ตายเท่านั้น มันไปไหนไม่รอดว้างนั้นะ ขึ้นมาหาเราเรายังไม่ลืม ก็คุณเฉลียวเรานั้นละขึ้นมาหาที่กุฎิ วันนี้สละตายว้างนั้นนะ ทำไม ก็ไม่มีสิ่งจากเวียงจันทน์มาได้ ๒ ปีแล้วมันจะเนาแล้ว จะปลูกศาลาก็กลัวแต่จะดู ๆ วันนี้ยอมตายเลย ดูก็ดูเถอะ อยากสร้างศาลา ชี้แจงเหตุให้ทราบ ว่า คนกำลังช่วยชาติเวลานี้หนาแน่น ฝนตกมาเปียกหมดเลย ทนดูอยู่มาไหว เอาไม้มานี้จะมาขอสร้างศาลาว้างนั้นนะ จะสร้างนูน หยั่งเสียงเรา จะสร้างนูนปากภูสิงเคิง สังกโฆไปนูนนั้นะ หยั่งเสียงไว้ เราฟังเหตุผลขึ้นแล้ว ทุกอย่างพอแล้ว เอ้อ เอาเหตุผลลงกันได้แล้วให้สร้างได้

ศาลาหลังนี้จะว่าเอาเท่าไรว่าซิ ความกว้าง ๑๕ เมตร ความยาว ๕๕ เมตร เราก็คำนวณดู เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เอาความกว้าง ๓๐ เมตร ความยาว ๖๐ เมตร สาธุ เสียงลั่นวัด แทนที่จะเสียใจไม่เสียใจนะ สาธุ สมใจแล้วที่นี่ นั่นละศาลาใหญ่ขึ้น เป็นใครสร้างศาลาใหญ่ขึ้นมา นี่ วัดกว้างแสนกว้างนี้ใคร ถมดินทั้งหมดมีแต่กระทิงแดงทั้งนั้น ถม เป็นเงินสักกี่ล้าน ๆ ไม่รู้แน่ แล้วกำแพงรอบหมด ทุกอย่างทำให้เรียบร้อยเลยเชียวยเราไม่ได้ไปแตะเลย ทางนั้นสิ่งที่เดียวสร้างให้เรียบร้อย นี่ละวัดเราที่กว้างขวางนี้เพราะใคร ก็กระทิงแดงของเรา นี่ก็เศรษฐกิจธรรมเศรษฐกิจเงินอยู่ด้วยกัน อบอุนทั้งชาตินี้ชาติหน้า

ตาย ๆ ไปเถอะคนเรา ถ้าลงมีสมบัติทั้งสองอย่างเต็มหัวใจแล้วไปเถอะว้างนั้นเลย ไม่ต้องนิมนต์พระมากุสลาก็ได้ บุญกุสลาให้พอแล้ว นอกจากนั้นยังส่งเงินมาเรื่อย กระทิงแดงนี่นะ ส่งเงินมาแต่ละที่ ๆ น้อยเมื่อไร เป็นล้าน ๆ ๆ นู่นนะ ตอนที่เรากลับมานี้ ก็ ๕ ล้าน แนะ ส่งตามมาตั้ง ๕ ล้าน คิดดูซินะ ก็คงเห็นรายจ่ายของเรา เพราะรายจ่ายของเรามันเอาโลกเข้าว่าเลย กระจายหมดเลย ทางนั้นก็ใส่ตุ้มเข้ามาที่ละลาย ๆ ล้านส่งมาเรื่อย เราไปกรุงเทพฯคราวนี้ก็ดู ๑๐ ล้านละมัง พอมานี้ก็ตามหลังมาอีก ๕ ล้านอย่างนั้นแล้ว ส่งอย่างเจียบ ๆ ทำอย่างเจียบ ๆ ไม่บอกใคร

ถึงไม่บอกคนทำก็ไม่ได้หลับหูหลับตาทำนี่ลืมตาทำ ผู้รับก็ลืมตาจับจะไม่เห็นกัน ได้ยังงใจใช้ไหม มันก็เห็น เห็นแล้วปากก็ปิดไม่ได้ มันก็ต้องพูดละซิ พุดตามเรื่องให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ให้พากันเข้าใจเอาไว้ เป็นคติตัวอย่างอันดีงาม อย่าพากันขี้เกียจซี

คร้านตระหนี่ถี่เหนียว เห็นแก่ได้แก่กินเห็นแก่กอบแก่โกย ไปที่ไหนคับแคบตีบตัน ไป
อยู่โลกนี้ก็คับแคบไปโลกหน้าคับแคบ คนที่สร้างความดีงามไว้นี้เปิดทางตัวเอง ทั้ง
สถานที่อยู่ที่อาศัยเครื่องเสวยนี้เป็นของทิพย์ทั้งนั้นๆ ไปอยู่ที่ไหนเป็นของทิพย์ทั้งหมด
ที่ตนสร้างเอาไว้ พวกมันจำเอานะ เอาละพอ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ